

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2013 r. — Sharif University of Technology przeciwko Radzie

(Sprawa T-181/13)

(2013/C 156/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r.⁽¹⁾, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r.⁽²⁾, załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r.⁽³⁾ oraz załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r.⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja Rady 2012/829/WPZiB i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1264/2012 zostały przyjęte z naruszeniem przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony i jej prawa do skutecznej ochrony sądowej. Rada naruszyła swój obowiązek podania uzasadnienia, gdyż uzasadnienie podane przez Radę jest niewystarczające do tego, by strona skarżąca zrozumiała podstawę objęcia jej środkami ograniczającymi. Rada naruszyła przysługujące stronie skarżącej prawo do obrony ze względu na nieudostępnienie stronie skarżącej akt Rady, które jej dotyczą, oraz ze względu na to, że to uchybienie skutkowało niemożnością przedstawienia przez stronę skarżącą jej opinii dotyczącej dowodów przytoczonych w celu uzasadnienia nałożonych na nią środków. Niepodanie przez Radę uzasadnienia jej decyzji oraz nieudostępnienie przez Radę stronie skarżącej akt naruszyło również przysługujące stronie skarżącej prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie dotyczącej przyjęcia środków ograniczających wobec strony skarżącej. Strona skarżąca zaprzecza twierdzeniom podniesionym przeciwko niej i wzywa Radę do udowodnienia w ścisły sposób podnoszonych okoliczności.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że nałożone na stronę skarżącą środki ograniczające naruszają jej prawo własności i są nieproporcjonalne. Wskazanie strony skarżącej nie miało miejsca z zachowaniem warunków przewidzianych

przez prawo. Ponadto Rada całkowicie pominęła uwzględnienie okoliczności, że strona skarżąca nie jest przedsiębiorstwem handlowym, ale instytutem szkolnictwa wyższego, oraz wynikających z tego skutków wskazania nie tylko dla niej, ale także dla jej studentów, kadry oraz współpracowników.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2013 r. — Continental Wind Partners przeciwko OHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Sprawa T-185/13)

(2013/C 156/88)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hanover, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 stycznia 2013 r. w sprawie R 2204/2011-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „CONTINENTAL WIND PARTNERS” dla towarów i usług z klas 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 i 40 — zgłoszenie nr 8445561

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Continental Reifen Deutschland GmbH